

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA
FRAGMENTU WSI LINIA, TJ. DLA OBSZARU DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ
O NUMERZE 316/4 W OBRĘBIE LINIA, GMINA LINIA

Opracowanie: mgr inż. Arkadiusz Świder

TERRA

na zlecenie:

CKK

ARCHITEKCI

ul. Świętojańska 87/14, Gdynia

0-58 62 000 92

biuro@ckkarchitekci.pl

Gdynia/Olsztyn kwiecień 2026 r.

SPIS TREŚCI:

1	WSTĘP	3
1.1	Cel i podstawa prawna opracowania	3
1.2	Metoda opracowania	3
2	FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA	4
2.1	Położenie terenu	4
2.2	Położenie fizyczno-geograficzne	5
2.3	Geomorfologia i budowa geologiczna, złoża kopalin. Rzeźba terenu	5
2.4	Gleby	7
2.5	Fauna i flora	8
2.6	Klimat	8
2.7	Wody powierzchniowe	9
2.8	Wody podziemne	9
2.9	Dobra kultury	10
2.10	Krajobraz	10
3	OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA	10
4	KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	11
5	OCENA STANU ŚRODOWISKA	12
5.1	Jakość wód podziemnych	12
5.2	Jakość wód powierzchniowych	13
5.3	Stan elementów krajobrazu, gleb oraz bioróżnorodności	14
5.4	Stan czystości powietrza atmosferycznego	15
5.5	Klimat akustyczny, pola elektromagnetyczne, zagrożenia naturalne	16
6	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	16
6.1	Obowiązujące przesądzenia planistyczne	16
6.2	Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	17
7	PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA	19
7.1	Tereny wskazane do zabudowy	19
7.2	Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej	25
7.3	Prognozowany wpływ na obszary chronione	25
8	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	25
9	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	26
9.1	Poziom międzynarodowy i krajowy	26
9.2	Poziom regionalny i lokalny	28
10	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	29
11	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI JEGO USTALEŃ	29
12	ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO	30
13	CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	31
14	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	31

Załącznik: rysunek prognozy oddziaływania na środowisko.

1 WSTĘP

1.1 Cel i podstawa prawna opracowania

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowiska dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Linia – dla obszaru działki ewidencyjnej o numerze 316/4. Zakres przestrzenny planu miejscowego został zainicjowany uchwałą Nr 123/XV/IX/2025 Rady Gminy Linia z dnia 25 czerwca 2025 roku. Dla obszaru nie obowiązuje plan miejscowy.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu miejscowego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska.

Podstawą prawną opracowania jest ustawa z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2024 poz. 1112 z późn. zm.).

1.2 Metoda opracowania

Opracowanie sporządzono na podstawie:

↳ analizy materiałów źródłowych, m.in:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia;
- Program ochrony środowiska w gminie Linia na lata 2020 - 2023 z perspektywą do roku 2027 r.;
- Strategia rozwoju gminy Linia na lata 2023 - 2030;
- Program ochrony środowiska powiatu wejherowskiego na lata 2024- 2027 z perspektywą do 2031 r.;
- Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim, GIOŚ, WIOŚ;
- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, Gdańsk 2016;
- Studium ekofizjograficzne województwa pomorskiego, Gdańsk – Słupsk 2014;
- Program ochrony środowiska województwa pomorskiego 2030;
- inne źródła związane z tematyką opracowania;
- strony internetowe, w tym: www.linia.e-mapa.net, www.natura2000.mos.gov.pl, www.geoportal.gov.pl, www.geoserwis.gov.pl, www.bipgdos.mos.gov.pl, www.bip.gminalinia.com.pl, www.gminalinia.pl, www.geolog.pgi.gov.pl, www.bdl.lasy.gov.pl, www.geolog.pgi.gov.pl, www.isok.gov.pl.

↳ badań terenowych.

Materiały źródłowe oraz badania terenowe pozwoliły określić stan i jakość środowiska na obszarze objętym granicami opracowania oraz w jego otoczeniu oraz ocenić potencjalne zagrożenia dla środowiska i wpływ projektowanego przeznaczenia terenu na funkcjonowanie poszczególnych elementów struktury przyrodniczej.

2 FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA

2.1 Położenie terenu

Rysunek 1 Położenie obszaru opracowania na tle gminy Linia

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych geoportal.gov.pl

Gmina Linia położona jest w północnej części województwa pomorskiego, między miastami Łębork, Wejherowo oraz Kartuzy, z dala od większych skupisk ludności i głównych dróg o dużym natężeniu ruchu. Gmina Linia leży w powiecie wejherowskim i graniczy z gminami: Cewice, Kartuzy, Luzino, Łęczyce, Sierakowice oraz Szemud, które znajdują się na obszarze powiatów kartuskiego i łęborskiego. Siedzibą władz samorządowych jest miejscowość Linia, usytuowana w następujących odległościach od ważniejszych ośrodków w regionie: od Gdańska – 48 km, od Wejherowa – 38 km, od Łęborka – 18 km, a od Kartuz – 27 km. Powierzchnia gminy wynosi około 11 997 ha (czyli około 119,97 km²), natomiast liczba mieszkańców w 2024 r. wynosiła 6490 osób, z czego około 1912 osób zamieszkiwało samą Linię. Liczba ludności gminy utrzymuje się względnie na stałym poziomie.

Obszar objęty planem jest położony w południowej części wsi Linia, w rejonie ul. Turystycznej i Zielone Wzgórze. Obszar opracowania nie jest zabudowany, ale w sąsiedztwie znajdują się pojedyncze zabudowania zagrodowe oraz mieszkaniowe. Obecnie stanowi grunty rolne, przy czym w części zachodniej są to grunty orne, a w części wschodniej i południowej użytki zielone. Na działce znajduje się zagłębienie terenowe o okresowo podwyższonym poziomie wód gruntowych. Powierzchnia opracowania wynosi ok. 1,5 ha.

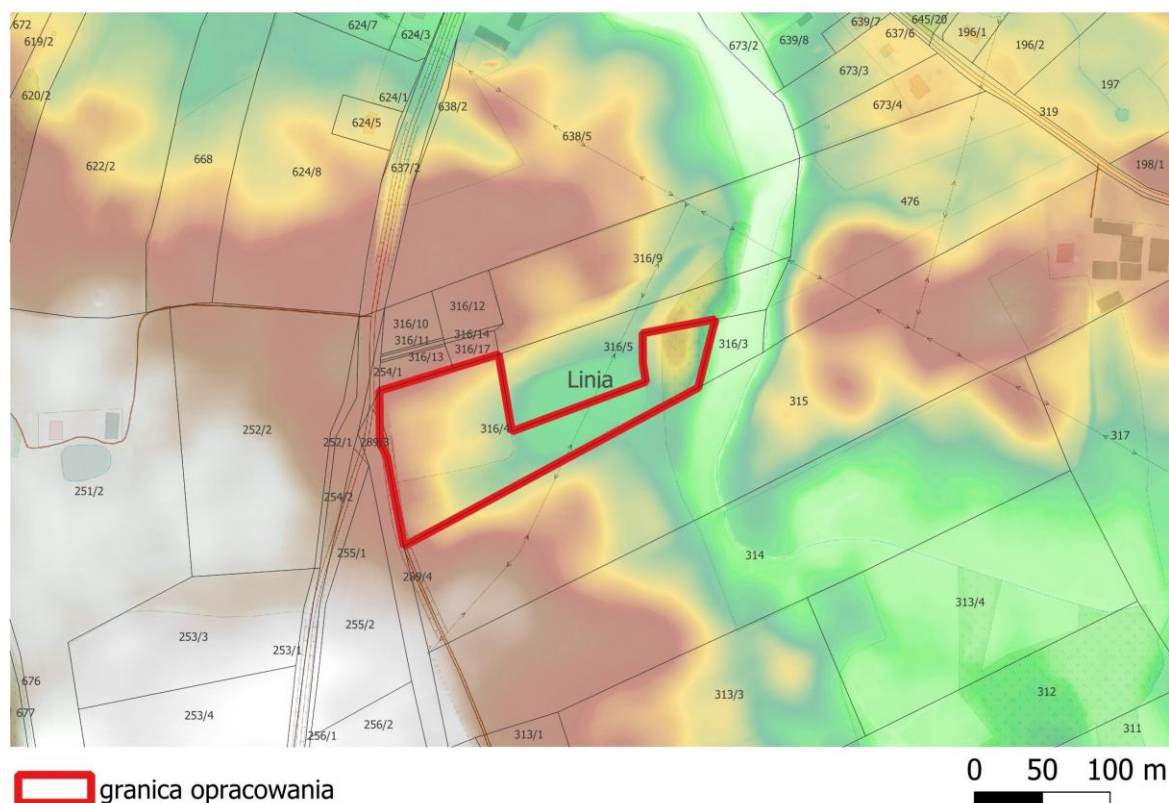
a także niekiedy dość liczne przewarstwienia piaszczyste. Obok glin pospolitymi osadami polodowcowymi są piaski i żwiry wodnolodowcowe występujące w obrębie płatów na terenie praktycznie całej gminy.

Część gminy charakteryzuje się występowaniem osadów moren czołowych i ich osadów złożonych głównie z piasków, żwirów i głazów, a miejscami także piasków gliniastych i glin lodowcowych, piasków i żwirów deluwialnych.

Wgłębna budowa geologiczna rozpoznana została na podstawie wierceń hydrogeologicznych i geologicznych. W profilu pionowym wysoczyzny górną część stanowią osady polodowcowe złożone z glin zwałowych zalegających naprzemianległe z piaszczysto-żwirowymi osadami wodnolodowcowymi. W dolinie pradoliny pod pokrywą osadów holocenijskich przeważają piaski i żwiry wodnolodowcowe.

W przeważającej części gminy, na wysoczyźnie morenowej, gdzie na powierzchni występują gliny zwałowe lub piaski, a wody gruntowe zalegają poniżej 2,0 m głębokości, istnieją dobre warunki do posadowienia obiektów budowlanych.

Rysunek 3 Ukształtowanie powierzchni obszaru opracowania

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych geoportal.gov.pl

Rejony o warunkach utrudniających budownictwo występują głównie w sąsiedztwie jezior, na terasach zalewowych cieków i w zagłębieniach bezodpływowych, gdzie na powierzchni zalegają holocenijskie mulki, torfy, a wody gruntowe nie przekraczają 2,0 m głębokości. Pewne ograniczenia dla budownictwa występują również na terenach o dużych spadkach, powyżej 10-15% potencjalnie zagrożonych ruchami mas ziemnych (osuwiskami).

W rejonie obszaru opracowania gleby i rzeźba terenu są średnio przekształcone istniejącym zainwestowaniem. Teren jest lekko pofalowany, spadki terenu są nieznaczne – nie przekraczają 5%. Rejon ten budują gliny zwałowe, miejscami z wkładkami żwirów i piasków, a krańce wschodnie namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych. Obszar opracowania znajduje się wysokości ok. 177 m n.p.m. w rejonie obniżenia terenowego w centralnej części do ok. 184 m n.p.m. na krańcach północno – zachodnich. Teren opada w kierunku wschodnim, by następnie ponownie wznieść się do wysokości ok. 181 m n.p.m. przy wschodniej granicy działki.

W najbliższym sąsiedztwie obszaru objętego granicami planu miejscowego nie znajdują się udokumentowane złoża surowców naturalnych.

2.4 Gleby

Skalą macierzystą dla większości gleb ornych na terenie gminy były struktury piaszczyste, począwszy od piasków słabo gliniastych, poprzez stadia przejściowe o zwiększającej się zawartości frakcji ilastych, do piasków gliniastych mocnych. Jedynie na terenach moreny dennej, najczęściej w okolicach Lewina, Poblócia i Zakrzewa, występują wypowo niewielkie płyty gleb wykształconych na glebach lekkich. Ze względu na charakter skały macierzystej gleby orne gminy należą głównie do gleb szarych, czasami do pseudobielic.

Najwyższą klasą bonitacyjną stwierdzoną na terenie gminy jest klasa III b. Udział gleb tej klasy, w stosunku do całkowitej powierzchni gruntów ornych wynoszących około 5000 ha, nie przekracza 7 ha, co stanowi około 0,14%. Prawie połowa gleb tej klasy zlokalizowana jest w okolicach wsi Lewino. Również udział gleb klasy IV jest niewielki – stanowią one niecałe 20% ogółu powierzchni gruntów ornych. Występują one w większym skupieniu na gruntach wsi Lewino, Poblocie, Strzecz i Zakrzewo. Wieś Lewino jest jedynym obszarem, gdzie gleby klasy IVb wraz z lepszymi stanowią większość, zaś sama klasa IVb stanowi najbardziej rozpowszechnioną grupę bonitacyjną. Szeroko reprezentowane na terenie gminy są też gleby zaliczone do klasy V – ich powierzchnię szacuje się na blisko 1670 ha. Dominują one na gruntach wsi Miłoszewo, Poblocie, Strzecz, Zakrzewo. Najliczniej reprezentowane są grunty orne klasy VI, stanowiące ponad 46% wszystkich gruntów ornych na terenie gminy. Zdecydowanie dominują w sołectwach: Kętrzyno, Kobylasz, Linia, Niepoczołowice, Osiek, Tłuczewo.

Pod względem możliwości rolniczego użytkowania, gleby gminy Linia zaliczono w większości do gleb żytnich dobrych i słabych, charakteryzujących się znacznym spłaszczeniem, lecz dobrym uwilgotnieniem, stanowią one ponad 50% gruntów ornych. Gleby gorsze, piaszczyste, charakteryzujące się niekorzystnymi warunkami wodnymi, często przesuszone, stanowią kompleks gleb żytnio-łubinowych, o powierzchni wynoszącej prawie 37% ogółu gruntów. Jedynie niewiele ponad 10% gruntów zaliczono do gleb żytnich bardzo dobrych. Ich rozmieszczenie pokrywa się z położeniem gleb wytworzonych na piaskach gliniastych mocnych i lekkich glinach, najczęściej występują więc w okolicach Poblócia i Lewina.

W rejonie opracowania gleby są słabo przekształcone zainwestowaniem, o różnej strukturze i bonitacji. Przeważają grunty orne klasy IVb, V i VI, które są uzupełnione użytkami zielonymi V klasy (łąki) w części południowej i wschodniej. W sąsiedztwie struktura gleb jest zbliżona, uzupełniona o grunty/gleby zabudowane. Pod względem wartości przydatności rolniczej dominuje kompleks 5Bw (żytni dobry, na glebach brunatnych wylugowanych) oraz kompleks 2zDd – użytki zielone średnie na czarnych ziemiach deluwialnych.

2.5 Fauna i flora

Rejon Linii – po zachodniej stronie znajduje się w rozłazińskiej jednostce geobotanicznej - w okręgu Pojezierza Kaszubskiego (Matuszkiewicz, 2008). Potencjalną roślinnością tego terenu jest (Matuszkiewicz, 2008) acydofilny pomorski las bukowo-dębowy.

Obszar opracowania charakteryzuje się przekształconym (ale w stopniu nieznacznym) środowiskiem przyrodniczym – głównie w wyniku prowadzonej gospodarki rolnej, położony jest w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych, pozbawiony jest roślinności naturalnej, cennej pod względem przyrodniczym. Grunty obecnie stanowią przede wszystkim użytki rolne oraz zielone (jak ponad 50% powierzchni gminy). Jedyne zadrzewienia występują na wschodnich krańcach opracowania – głównie zarośla wierzbowe, siedliska łęgowe, w tym olsza, topola. Wskazane tu zbiorowiska to przede wszystkim fitocenozy segetalne (agrocenozy) i użytków zielonych. Roślinność tu występująca nie wykazuje wysokich wartości pod względem przyrodniczym. Na obecnym poziomie analizy nie stwierdza się również możliwości powszechnego występowania gatunków chronionych sklasyfikowanych w przepisach dotyczących ochrony gatunkowej roślin oraz siedlisk objętych ochroną na podstawie prawa UE.

Fauna gminy jest typową dla terenów Pojezierza Kaszubskiego. Występujące gatunki to przedstawiciele świata zwierząt, które bytują i żerują na terenach o wysokim stopniu penetracji przez człowieka oraz w sąsiedztwie zabudowań i terenów zurbanizowanych i przekształconych antropogenicznie. Stan rozpoznania fauny na terenie gminy jest jednak słaby. Większość informacji jest bardzo wyrywkowa - dotyczy ograniczonych obszarów, bądź też jedynie pojedynczych gatunków.

Najwięcej gatunków zwierząt występuje w zbiorowiskach leśnych i wodnych, które praktycznie nie są reprezentowane w granicach terenu objętego planem miejscowym ani w bliskim otoczeniu. Istniejące obszary podmokłe i zadrzewienia nie są przeciętnie atrakcyjnym siedliskiem – ze względu na wielkość oraz bliskość obszarów o znacznie większym potencjale ekologicznym. Na terenach rolnych można spodziewać się okresowego bytowania (żerowania) drobnych pospolitych ssaków jak na przykład: zające, wiewiórki, jeże, krety i lisy. W granicach opracowania nie stwierdza się możliwości powszechnego bytowania, żerowania, łęgu gatunków chronionych wymienionych w Załączniku I i II Dyrektywy Rady. Tereny otwarte – użytki rolne są potencjalnym miejscem występowania gatunków takich jak: pliszka siwa, pliszka żółta (gatunek na terenie gminy nieliczny), skowronek, świergotek łąkowy, szczygieł – w pewnym oddaleniu od granic opracowania

2.6 Klimat

Omawiany obszar położony jest pod względem klimatycznym w krainie klimatycznej Pojezierza Pomorskiego – część zewnętrzna. Gmina Linia położona jest w strefie klimatu umiarkowanego, którego cechą charakterystyczną jest oddziaływanie stałych i sezonowych, wędrujących centrów barycznych, z których wynika duża zmienność warunków pogodowych. Na warunki klimatyczne regionu ma również wpływ bliskość Morza Bałtyckiego, łagodzącego różnice temperatury pomiędzy latem i zimą.

Klimat Pojezierza Pomorskiego w stosunku do klimatu Pobrzeża Bałtyckiego odznacza się niższymi temperaturami powietrza zimą, około 2°C. niższe zimą niż na obszarach nadmorskich województwa. Średnia roczna temperatura wynosi 7°C. przy temperaturze stycznia ok. – 3,5°C. a w lipcu 17°C. Średnia liczba dni

upalnych i gorących na tym obszarze wynosi 15-30 dni, natomiast mroźnych i bardzo mroźnych od 20 do 45 dni. Średnia roczna amplituda temperatury powietrza na obszarze Pojezierza Pomorskiego wynosi 20-22°C.

Roczna suma opadów waha się od ok. 400-450 mm do ponad 600 mm w części zachodniej i więcej na obszarach wysoczyzn morenowych. Na obszarze tym również ryzyko wystąpienia gwałtownych burz i gradobii jest większe od przeciętnej w regionie.

Większa też od przeciętnej w regionie jest liczba dni z mgłą, szczególnie o charakterze lokalnym na obszarach bezodpływowych i w zagłębieniach terenu.

W ciągu roku największy udział na tym obszarze mają wiatry z sektora zachodniego, czyli, więcej z kierunku NW, W i SW. Średnia długość okresu wegetacyjnego trwa od 200 do 225 dni.

Rejon opracowania nie charakteryzuje się szczególnymi warunkami, dla których można stwierdzić występowanie klimatu lokalnego lub mikroklimatu. W niewielkich zagłębieniach terenu może zalegać wilgotne, chłodne powietrze, ale nie ma to większego wpływu i przełożenia na topoklimat obszaru opracowania

2.7 Wody powierzchniowe

Gmina Linia położona jest w obszarze dorzecza Wisły oraz w zlewni hydrograficznej I rzędu – Zlewni rzek Przymorza. Grunty pod wodami zajmują obszar 264 ha, co stanowi 2,20% całkowitej powierzchni gminy. Sieć hydrograficzna na tym terenie jest rozbudowana i obejmuje zarówno liczne rzeki, jak i zbiorniki wodne

Rejon Linii położony jest w dorzeczu rzeki Łeby. Miejscowość Linia leży w granicach jednolitych częściach wód powierzchniowych JCWP nr RW RW20001947639 - Łeba od Dębicy do Pogorzeli (o pow. ok. 200 km²).

Rzeka Łeba stanowi południkową oś gminy i jest jej najważniejszą rzeką. Przepływa przez miejscowości Miłoszewo, Strzepcz i Tłuczewo. Miejscami ma charakter rzeki górskiej, co pozwala na organizację spływów kajakowych. Na rzece funkcjonuje elektrownia wodna o mocy 60 kW. Cały odcinek Łeby na terenie gminy zaliczany jest do wód krainy łososa, pstrąga i lipienia.

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru nie ma zlokalizowanych cieków i zbiorników wodnych – ponad 2,7 km od granic planu przepływa rzeka Łeba. Zlokalizowane są natomiast mniejsze oczka wodne – wytopiskowe, najczęściej bezodpływowe – o mniejszym znaczeniu gospodarczym, ale istotne w osnowie ekologicznej gminy oraz krótkie bezimienne ciek – zazwyczaj odwadniające użytki rolne, okresowo wypełnione wodą.

2.8 Wody podziemne

Gmina Linia położona jest makroregionie północno – wschodnim wydzielonego ze względu na kryteria hydrogeologiczne. Głównym piętrzem wodonośnym jest to wykształcone w czwartorzędowych osadach okruchowych. System wodny budują trzy piętra, w tym piętro kredowe, które jest zasilane przez drenaż z płytszych poziomów. Linia jest położona w granicach jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 11. Na terenie gminy występują dwa zbiorniki wód podziemnych – w części zachodniej GZWP nr 114 (Maszewo) oraz w części wschodniej GZWP nr 111 (Subniecka Gdańska). Obszar w granicach planu zlokalizowany jest w granicach zbiornika GZWP 114. Dla zbiornika tego wyznaczona została ponadto strefa ochrony. Dokumentacja hydrogeologiczna zbiornika (Polgeol, 2001) nie przewiduje dodatkowych rygorów związanych z ochroną tych wód podziemnych, poza tym ustalonymi dla prawnych form ochrony przyrody występujących w jego zasięgu. Wody

poziomów wodonośnych na tym obszarze mogą charakteryzować się naturalnie podwyższonym stężeniem manganu i żelaza.

Zgodnie z mapą hydrologiczną Polski obszar opracowania położony jest w dużym obszarze bezodpływowym. Głębokość pierwszej warstwy wód gruntowych/podskórnych przekracza tu 2 m. Poziom użytkowy wodonośny usytuowany jest na wysokości 140 - 150 m n.p.m., co oznacza, że zalegają one na głębokości ponad 25 - 30 m p.p.t.

2.9 Dobra kultury

W rejonie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków oraz cennych pod względem kulturowym. Obszar planu znajduje się w strefie ochrony ekspozycji układu ruralistycznego. W strefie tej obowiązuje zachowanie naturalnego krajobrazu związanego z historycznym założeniem, a nowa zabudowa powinna mieć formę architektoniczną dostosowaną do krajobrazu i nawiązującą do tradycji historycznych regionu.

2.10 Krajobraz

Miejscowość Linia na podstawie Audytu Krajobrazowego województwa pomorskiego) znajduje się w granicach krajobrazu 22-314.51-26, typ 6 - wiejski, podtyp 6.c - z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola. Pod względem rzeźby terenu jest to krajobraz naturalny - glacialny pagórkowaty.

Choć krajobraz ten nie został uznany za priorytetowy, w ocenie syntetycznej wskazano na jego walory związane z tradycją (klasa I), co stanowiło przesłankę do rozważenia go jako priorytetowego. Główna funkcja krajobrazu została określona kodem 4A - rolna.

Zidentyfikowano dwa główne rodzaje zagrożeń:

- zaburzanie struktury wiejskich zabytkowych układów przestrzennych przez nowe inwestycje (kod B.1.1) – jest to zagrożenie wewnętrzne o skali 9 (umiarkowane, o narastającym natężeniu), wynikające z niezgodności budownictwa ze stylem architektonicznym regionu.
- zarastanie roślinnością drzewiastą i krzewiastą, co prowadzi do zamykania historycznych widoków i panoram (kod C.2.3) – zagrożenie to oceniono jako niewielkie i o słabnącym natężeniu (skala 4).

Wszelkie wytyczne dotyczące ochrony i kształtowania tego krajobrazu, w tym wskazania dotyczące ochrony zabytków i przyrody, są zawarte w kartach poszczególnych form ochrony przyrody wymienionych w audycie. Z uwagi na brak statusu krajobrazu priorytetowego, nie sporządzono dla niego katalogu lokalnych form architektonicznych zabudowy.

3 OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA

Obszar opracowania położony jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz w pewnej odległości od pozostałych form ochrony.

Rysunek 4 Obszar opracowania na tle prawnych form ochrony przyrody

Źródło: geoserwis.gdos.gov.pl

❖ Kaszubski Park Krajobrazowy. Park został utworzony Uchwałą Nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 15 czerwca 1983 r. Zasady ochrony Parku oraz jego otuliny zostały określone uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (zmienionej Uchwałą nr 445/XLII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2017 r.). Dla Parku obowiązuje plan ochrony ustanowiony Uchwałą Nr 704/LVI/23 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 31 lipca 2023 r. w sprawie ustanowienia Planu ochrony dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Otulina Parku została wyznaczona w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka. Przepisy prawa nie określają normatywnych zasad zagospodarowania w otulinie Parku, mimo to w zagospodarowaniu terenów należy kierować się celem ochrony, dla którego otulina została wyznaczona. Decyzje w tym zakresie podejmuje samorząd lokalny w oparciu o opinie organów właściwych, w tym Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz zarządców tych form ochrony przyrody.

W granicach opracowania nie ma zlokalizowanych użytków rolnych chronionych na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. W części działki zlokalizowany jest obszar leśny o pow. 0,019 ha. Nie ma też innych elementów chronionych pod względem przyrodniczym.

4 KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Obszar w granicach planu miejscowego posiada bezpośredni dostęp do systemu dróg gminnych, powiatowych poprzez istniejące ciągi komunikacyjne – ul. Turystyczną.

Rejon opracowania nie posiada bezpośredniego dostępu do sieci wodociągowej oraz kanalizacyjnej. W sąsiedztwie działki przebiega linia elektroenergetyczna niskiego napięcia. Ten rejon wsi leży ponadto poza granicami aglomeracji ściekowej Linia wyznaczonej uchwałą Nr 235/XXII/VIII/2020 Rady Gminy Linia z dnia 17 grudnia 2020 r. Obszar opracowania nie jest zaopatrywany w gaz z sieci przewodowej, a w zakresie energii elektrycznej obsługiwany jest poprzez Główny Punkt Zasilania w Bożympolu. Gmina znajduje się w regionie gospodarki odpadami z instalacją przetwarzania odpadów zlokalizowaną w Czarnówku (gm. Nowa Wieś Lęborska).

5 OCENA STANU ŚRODOWISKA

5.1 Jakość wód podziemnych

Zagrożenie i degradacja wód podziemnych w gminie mają jak dotąd zasięg lokalny, jakkolwiek wody te są rzeczowo, jak i potencjalnie, stale zagrożone. Wynika to z przede wszystkim z braku systemów kanalizacyjnych w niektórych częściach gminy i nieuszczelnionych zbiorników bezodpływowych oraz intensywnego użytkowania rolniczego (w tym przenikania do gruntu azotanów i fosforanów z nawozów oraz środków ochrony roślin, odpady zwierzęce), czego skutki pozostają bezpośrednim zagrożeniem wód podziemnych.

Jakość wody pobieranej z publicznych ujęć (w tym ujęcia w Linii) jest regularnie badana przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wejherowie. Raporty potwierdzają, że woda jest przydatna do spożycia i spełnia normy sanitarne. Wody z poziomów wodonośnych na tym obszarze mogą wykazywać naturalnie podwyższone stężenie manganu i żelaza.

Dane dostępne dla JCWPd nr 11 mówią o dobrym stanie chemicznym, ilościowym wód oraz o braku ryzyka nagłego pogorszenia stanu jakości wód.

W rejonie opracowania nie ma zlokalizowanego punktu pomiarowego jakości wód podziemnych zbiornika GZWP nr 114 „Maszewo”. Ocenia się jednak, że ze względu na istniejące zainwestowania i strukturę przestrzenną okolicy wody te nie powinny być zagrożone zanieczyszczeniem. Poza tym poziom wód gruntowych zalega względnie nisko, co również wpływa na ograniczenie bezpośredniego ryzyka ich zanieczyszczenia. Obszar opracowania wg map hydrogeologicznych Polski (2000 r.) charakteryzuje się średnim stopniem odporności na degradację, a wody poziomów wodonośnych mogą mieć podwyższone stężenie manganu i żelaza.

Dla GZWP 114 „Maszewo” opracowana została w 2002 r. dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego czwartorzędowego zbiornika wód podziemnych.

Wprowadzone tym dokumentem zostały zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów, które zasadniczo również są zgodne z zasadami ochrony zasobów przyrody określonych w dokumentacji dla poszczególnych form ochrony przyrody:

- preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną – z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów;
- rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków, biobloków – głównie na terenach o funkcjach turystyczno-rekreacyjnych;

- objęcie kanalizacją wsi, zwodociągowanie wsi na bazie istniejących, nieeksploatowanych studni;
- zakaz pozyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek;
- rezygnację z budowy składowisk odpadów;
- wydawanie zezwoleń na budowę zakładów, dla których nie będzie konieczności wydzielania stref ochronnych;
- zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję;
- ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.

5.2 Jakość wód powierzchniowych

Obszar opracowania znajduje się poza zasięgiem bezpośredniego oddziaływania cieków lub zbiorników wodnych, dla których był prowadzony monitoring. Położony jest w granicach obszaru bezodpływowego, przez co nie ma również powiązań z siecią hydrograficzną o szerszym zasięgu przestrzennym. Znajdujące się w sąsiedztwie zbiorniki wodne są zbiornikami o mniejszym znaczeniu, dla których nie są prowadzone badania. Podobnie jak dla zlokalizowanych w dalszej okolicy małych zbiorników wytopiskowych, oczek wodnych, stawów lub obniżeń terenowych, które mogą być zanieczyszczone produktami pochodzącymi z rolniczego wykorzystywania terenu – głównie przez nawozy sztuczne i naturalne oraz z istniejącego zainwestowania, które nie jest wyposażone w zbiorcze systemy odprowadzania ścieków. Badania dla Jednolitych Części Wód Powierzchniowych RW20001947639 „Łeba od Dębnicy do Pogorzeli” (na lata 2016 - 2021) wskazuje na stan ogólny zły (potencjał ekologiczny umiarkowany, stan chemiczny poniżej dobrego).

Odporność na degradację wód stojących uzależniona jest głównie od trzech grup czynników tj.:

- zagospodarowania zlewni bezpośredniej i pośredniej zbiornika wód podziemnych;
- czynników morfometrycznych (m.in. wielkość i głębokość zbiornika);
- czynników hydrologicznych (zasoby i stosunki wodne panujące w zlewni zbiornika).

Analizowany teren nie posiada powiązań poprzez ciek, kanały ze zbiornikami wód powierzchniowych.

Głównymi problemami wpływającymi na nie najwyższą jakość wód w gminie są:

- spływy powierzchniowe biogenów (azotu i fosforu) z pól uprawnych, niewłaściwe składowanie nawozów naturalnych oraz stosowanie środków ochrony roślin, co prowadzi do eutrofizacji (przeżyźnienia) zbiorników;
- emisja ścieków komunalnych, odprowadzanie ścieków niedostatecznie oczyszczonych oraz nieszczelność zbiorników bezodpływowych (szamb) na obszarach nieskanalizowanych;
- spływy z tras komunikacyjnych oraz ryzyko wycieków substancji ropopochodnych w wyniku awarii drogowych;
- intensywna hodowla ryb (powodująca wzrost eutrofizacji), zanieczyszczenia przemysłowe oraz nielegalne wysypiska odpadów.

Wskaźniki, dla których odnotowywano przekroczenia wartości granicznych, obejmują m.in. makrofity, zawiesinę ogólną, pH oraz substancje priorytetowe, takie jak rtęć i jej związki czy heptachlor badane w biocie.

5.3 Stan elementów krajobrazu, gleb oraz bioróżnorodności

Stan krajobrazu na terenie gminy Linia jest oceniany jako obszar o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych o znaczeniu regionalnym. Jego charakter kształtowany jest przez rolniczo-leśną strukturę użytkowania gruntów oraz urozmaiconą rzeźbę terenu pochodzenia lodowcowego. W samej miejscowości Linia i jej bezpośrednim sąsiedztwie krajobraz jest średnio i silnie przekształcony przez istniejącą zabudowę oraz działalność rolniczą. Teren jest tu lekko pofałdowany (spadki do 5%), a roślinność naturalna została w dużej mierze zastąpiona przez agrocenozy (uprawy polowe) i zadrzewienia porolne.

Główne cechy krajobrazu takie jak struktura przestrzenna (dominują tereny otwarte – użytki rolne oraz grunty leśne z rozproszonym układem osadniczym sprzyja zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych, ale stanowi też wyzwanie dla ładu przestrzennego), elementy rzeźby terenu (wysoczyzny morenowe, wzgórza czołowomorenowe oraz sandry wraz rynnymi jeziornymi, głębokimi dolinami rzecznyymi wpływają na wysokie wartości estetyczne (atrakcyjność wizualną) i wysoką jakość krajobrazu.

Mimo ogólnie dobrego stanu, zidentyfikowano czynniki mogące degradować krajobraz:

- chaotyczna zabudowa, poprzez brak precyzyjnych regulacji może prowadzić do niekontrolowanego zabudowywania terenów otwartych i cennych przyrodniczo;
- eksploatacja surowców z licznych złóż piasków i żwirów. Tereny górnicze powodują mechaniczne przekształcenia rzeźby terenu i mogą prowadzić do oszpecenia krajobrazu;
- presja inwestycyjna związana z lokalizacją nowych obiektów bez uwzględnienia tradycyjnej architektury regionu może powodować dysharmonię krajobrazową.

Gleby w gminie Linia charakteryzują się pewnym stopniem przekształceń, wynikających z ich rolniczego wykorzystania. Poza tym zasoby te podlegają presji związanej z działalnością rolniczą i osadniczą. Większość gleb ornych w gminie wykształciła się na strukturach piaszczystych. Przeważają gleby żytne dobre i słabe, a w dolinie rzeki Łeby występują gleby bogate w próchnicę. Gleby w gminie mają w większości niską wartość rolniczą. Najliczniej reprezentowana jest klasa VI (ponad 46% gruntów ornych), a jedynie ok. 10% gruntów to gleby żytne bardzo dobre co wpływa na konieczność nawożenia gleb dla zwiększenia ich produktywności i przydatności rolniczej. a mocną stroną gminy uznaje się brak skażeń gleb. Niemniej jednak, na jej terenie w ostatnich latach nie przeprowadzano regularnych badań monitoringu chemizmu gleb ornych. Gleby są narażone na degradację fizyczną (erozja, zagęszczenie) oraz chemiczną (zakwaszenie, nadmiar biogenów z rolnictwa, niewłaściwa gospodarka ściekowa). Istotnym problemem jest też przekształcanie terenu i degradacja gleb wynikająca z eksploatacji złóż piasków i żwirów.

Obszar gminy Linia wyróżnia się stosunkowo wysokimi walorami przyrodniczymi o znaczeniu regionalnym, a ogólny stan środowiska przyrodniczego ocenia się jako umiarkowany. Wysoką jakość komponentów środowiska przyrodniczego wynika między innymi w wysokiej lesistości gminy (38%). Występują też rzadkie zespoły jezior lobeliowych (pozostałość klimatu polodowcowego) i torfowiska z czynnym procesem torfotwórczym. Faunę reprezentują liczne gatunki łowne (jelenie, dziki, sarny) oraz chronione ptaki, takie jak zimorodek, pliszka górska, żuraw, bocian czarny i biały. Rzeka Łeba jest istotnym siedliskiem dla ryb

łososiowatych (pstrąg, lipień). Wysoką jakość środowiska i bioróżnorodności potwierdza wyznaczenie w gminie wielu różnych form prawnej ochrony przyrody (system ochrony przyrody w gminie jest bardzo rozbudowany).

Największe zagrożenia dla różnorodności biologicznej w gminie Linia mają charakter zarówno naturalny, jak i antropogeniczny, związany z rolnictwem, gospodarką leśną oraz postępującą urbanizacją. Do głównych czynników zagrażających bioróżnorodności należą: sukcesja roślinności (zarastanie łąk i torfowisk), obecność gatunków inwazyjnych (np. norka amerykańska, niecierpek drobnokwiatowy), zmiany stosunków wodnych (osuszanie terenów bagiennych), zmiany klimatu oraz presja antropogeniczna (zaśmiecanie, wydeptywanie). Istotnym elementem jest także eksploatacja surowców naturalnych, dzikie wysypiska śmieci.

5.4 Stan czystości powietrza atmosferycznego

Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w rejonie Linii jest zróżnicowana i zależna od lokalizacji. Rejon opracowania charakteryzuje się średnimi i niskimi poziomami zanieczyszczeń, a te występujące pochodzą przede wszystkim z indywidualnych źródeł ogrzewania domów (energetycznego spalania paliw, emisja niska) oraz pochodzenia produkcyjnego. Emisja liniowa (komunikacyjna) nie powinna być znacząca w rejonie opracowania, ze względu na niewielki ruch samochodowy. Zagrożenia związane z pogorszeniem się jakości powietrza atmosferycznego dotyczą jednak najbardziej zabudowy jednostek osadniczych – obszar opracowania zlokalizowany jest na skraju wsi, a w sąsiedztwie nie ma źródeł emisji zanieczyszczeń, pochodzących np. z zakładów przemysłowych. Pogorszenie stanu powietrza na analizowanym terenie (czasowe, rzadkie) mogą również powodować wiatry, które niosą osady z innych rejonów. Ocenia się, że w okresie grzewczym (przy dodatkowo niekorzystnych warunkach pogodowych) okresowo występować mogą przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie stężenia pyłów zawieszonych – PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzopirenu – ale dotyczy to przede wszystkim rejonów bardziej zwartej zabudowy i to w bardzo ograniczonym zakresie czasowym.

Na terenie gminy Linia nie funkcjonują automatyczne stacje monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Ocena stanu czystości opiera się na modelowaniu matematycznym oraz obiektywnym szacowaniu wyników publikowanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ) dla „strefy pomorskiej”, do której należy gmina. Zgodnie z wynikami modelowania dla 2023 roku, na obszarze gminy nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych ani docelowych dla żadnej z 12 monitorowanych substancji. Średnioroczne stężenia kluczowych wybranych związków prezentują się następująco:

- pył zawieszony PM₁₀: 12 – 14 µg/m³ (przy normie 40 µg/m³).
- pył zawieszony PM_{2,5}: 8 – 9 µg/m³ (przy normie 20 µg/m³).
- benzo(a)piren: 0,1 – 0,3 ng/m³ (przy poziomie docelowym 1 ng/m³).
- dwutlenek azotu (NO₂): 6 – 7 µg/m³ (przy normie 40 µg/m³).
- dwutlenek siarki (SO₂): 2 – 3 µg/m³ (przy normie 20 µg/m³ pod kątem ochrony roślin).
- tlenek węgla (CO): 159 µg/m³ (przy normie 8-godzinnej 10 000 µg/m³).

Podstawą prawną dla ochrony powietrza w gminie Linia są, poza aktami prawnymi ogólnokrajowymi, również programy regionalne, w szczególności:

Na terenie gminy obowiązuje Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Linia (Uchwała Rady Gminy Linia nr 212/XXII/VII/2016 z dnia 28.12.2016 r.).

5.5 Klimat akustyczny, pola elektromagnetyczne, zagrożenia naturalne

W rejonie obszaru opracowania nie występują instalacje, które mogą powodować pogorszenie klimatu akustycznego w najbliższej okolicy. Głównymi emitorami hałasu w okolicy jest zabudowa mieszkaniowo-usługowa, ruch komunikacyjny oraz codzienne życie mieszkańców. W gminie nie ma dużych zakładów przemysłowych, co ogranicza uciążliwość akustyczną do lokalnych podmiotów z sektora budownictwa i przetwórstwa (np. tartaki, węzły betoniarskie).

Obszar gminy Linia zalicza się do rejonów o niskim ryzyku wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska. Na terenie gminy nie funkcjonują zakłady o dużym (ZDR) lub zwiększonym (ZZR) ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. W zakresie transportu substancji niebezpiecznych, ryzyko na terenie gminy oceniane jest jako niskie, ponieważ przez gminę nie przebiegają główne tranzytowe szlaki komunikacyjne (krajowe i wojewódzkie). Potencjalne zagrożenie może wystąpić jedynie podczas lokalnego transportu chemikaliów lub paliw.

Gmina jest narażona na zagrożenia naturalne, takie jak susze, intensywne wiatry (nawałnice) oraz okresowe podtopienia, szczególnie w dolinie rzeki Łeby

Poziom promieniowania elektromagnetycznego w gminie Linia jest bardzo niski i nie przekracza dopuszczalnych norm. Do źródeł PEM należą linie elektroenergetyczne średniego (15 kV) i niskiego (0,4 kV) napięcia, stacje transformatorowe oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

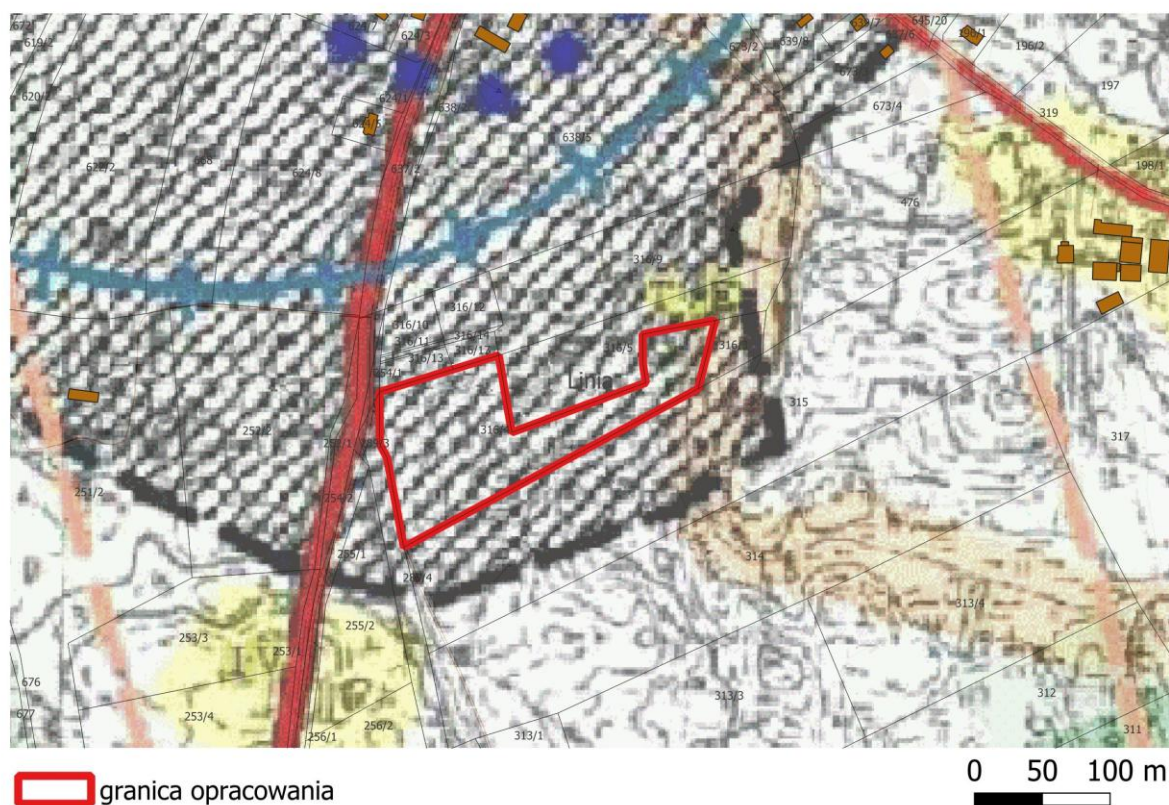
6 CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

6.1 Obowiązujące przesądzenia planistyczne

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony jest na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia. Jest to dokument określający politykę przestrzenną gminy, która jest realizowana na podstawie instrumentów planistycznych, do których należy między innymi plan miejscowy.

Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, obszar opracowania położony jest na terenach istniejącej i projektowanej zabudowy wsi o różnej funkcji – w tym przypadku jako tereny zabudowy produkcyjnej i usługowej. Część północna obszaru opracowania jest przesądzona planistycznie na podstawie ustaleń planu miejscowego zatwierdzonego Uchwałą Nr 164/XIX/IV/2004 z 27.10.2004 r.

Rysunek 5 Obszar opracowania na tle studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych linia.e-mapa.net

6.2 Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza następujące funkcje terenów:

- MNW - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- RNL - teren łąk i pastwisk;
- L - teren lasu.

Wybrane ustalenia istotne dla prognozy oddziaływania na środowisko:

- obszar objęty planem znajduje się w całości granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Wszelkie działania inwestycyjne muszą być zgodne z przepisami odrębnymi;
- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie obszaru nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodnego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczalnej funkcji;
- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją oraz przed zaleganiem wód opadowych;
- ustala się dla poszczególnych terenów o symbolach MNW następujące standardy ochrony akustycznej w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia dot. dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

- przy realizacji ustaleń planu miejscowego należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk ochrony gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących: roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną. Realizacja ustaleń planu nie stanowi przesłanki do uzyskania odstąpienia od zakazów w stosunku do gatunków chronionych;
- ewentualną wycinkę drzew powinno przeprowadzić się poza okresem lęgowym ptaków zgodnie z przepisami odrębnymi. Przed wycinką drzewa powinny zostać zinwentaryzowane pod kątem zasiedlenia przez ptaki, owady (i nietoperze) oraz występowania na nich porostów;
- należy zapewnić spójny system gospodarki wodami gruntowymi (np. drenaż, przepusty itp.) biorąc pod uwagę uwarunkowania terenów przyległych. W przypadku natrafienia w trakcie realizacji robót budowlanych na istniejący drenaż należy go bezwzględnie zachować lub przełożyć zachowując spójność systemu drenażowego całego obszaru;
- planowane zagospodarowanie terenu nie może spowodować zmiany stosunków wodnych na terenie objętym planem oraz terenach sąsiednich;
- ustala się obowiązek realizacji zieleni towarzyszącej zainwestowaniu z doborem nowych nasadzeń gatunkami rodzimymi uwzględniając miejscowe warunki klimatyczne oraz cechy podłoża gruntowego;
- na obszarze planu nie występują tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią i obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych;
- w granicach planu nie zostały wyznaczone krajobrazy priorytetowe;
- obszar planu znajduje się w zasięgu powierzchni ograniczających przeszkody dla lotniska wojskowego Cewice. Obiekty naturalne i sztuczne, w tym obiekty budowlane, położone w granicach powierzchni ograniczających nie mogą być wyższe niż wysokości określone przez te powierzchnie. Ponadto, przy obliczaniu wysokości obiektu, o którym mowa wyżej, uwzględnia się także umieszczone na nim kominy, reklamy, anteny oraz inne urządzenia, a w przypadku dróg lub linii kolejowych również ich skrajnie. Zabrania się na terenie znajdującym się w granicach powierzchni ograniczających przeszkody sadzenia, uprawy lub dopuszczania do wzrostu drzewa lub krzewu stanowiącego przeszkodę lotniczą;
- w granicach planu znajduje się oznaczona na rysunku planu napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia 15kV. Wzdłuż linii elektroenergetycznych obowiązują strefy ochronne: o szerokości 14 m (po 7 m na każdą stronę) od osi linii średniego napięcia do czasu ich przebudowy (skablowania, zmiany trasy lub likwidacji). Zabudowa w tych strefach oraz sposób zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi. W przypadku skablowania, zmiany trasy lub likwidacji linii, strefy te nie obowiązują;
- dla terenów zabudowy MNW ustala się wskaźnik powierzchni zabudowy maksymalnie na 30% pow. działki, a wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na minimalnie 40%.

Zasady lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej:

- obsługę komunikacyjną terenu ustala się z drogi publicznej leżącej poza granicami planu;
- w zakresie zaopatrzenia w wodę: zaopatrzenie z istniejącej sieci wodociągowej; Dopuszcza się stosowanie studni w miejscach, gdzie nie ma technicznych możliwości podłączenia działki do sieci wodociągowej;
- w zakresie odprowadzenia ścieków: do sieci kanalizacji sanitarnej; do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie rozwiązań indywidualnych jako tymczasowe rozwiązanie z zakresu

gospodarki ściekowej. Zastosowanie rozwiązań indywidualnych powinno być poprzedzone dokładnym rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych oraz ukształtowania terenu, które pozwolą na ich lokalizację. Zaleca się, aby uzbrojenie terenu wyprzedzało lub było prowadzone równolegle z budową obiektów kubaturowych. Po wybudowaniu zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej wszystkie obiekty należy obowiązkowo podłączyć do sieci, a rozwiązania indywidualne zlikwidować;

- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych:
 - z dachów obiektów kubaturowych – lokalne odprowadzenie na terenie działki do gruntu, do systemu kanalizacji deszczowej lub do zbiorników w celu późniejszego wykorzystania do nawadniania trawników, zieleńców, do prac porządkowych lub celów p. poż.,
 - z terenów parkingów, dróg utwardzonych, placów manewrowych odprowadzenie do odbiornika (tj. rowu, gruntu, zbiornika lub kanalizacji deszczowej), zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - należy stosować rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne gwarantujące zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem warstwy wodonośnej,
 - należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby na analizowanym terenie, a także na terenach przyległych nie naruszyć stosunków gruntowo-wodnych,
 - należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją wodną oraz zaleganiem wód opadowych;
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej niskiego lub średniego napięcia;
- w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą: obowiązuje zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych niskoemisyjnych lub nieemisyjnych źródeł; dopuszcza się stosowanie na dachach obiektów budowlanych odnawialne źródła energii;
- w zakresie zaopatrzenia w gaz: w sposób indywidualny lub z sieci gazowej, w przypadku wykonania sieci gazowej, zagospodarowanie terenu w strefie ochronnej sieci gazowej należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie utylizacji odpadów stałych: po segregacji wywóz na składowisko odpadów za pośrednictwem specjalistycznych jednostek, zgodnie ze stosownymi uchwałami Rady Gminy Linia, gospodarka odpadami musi być zgodna z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.).

7 PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA

7.1 Tereny wskazane do zabudowy

Projekt planu miejscowego wskazuje na pow. ok. 1 ha możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz adaptuje część terenu po stronie wschodniej jako tereny rolne i leśne. Obecnie działka nie jest zainwestowana, stanowi użytki rolne, użytki zielone, miejscami również są zadrzewione. Sąsiedztwo stanowią grunty rolne, w tym również działki z wydanymi warunkami zabudowy pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną. Uwzględniając wskaźniki zabudowy nową zabudową (na terenie dotąd niewskazany

pod zainwestowanie w obowiązującym planie) objętych może zostać ok. 0,3 ha przy powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 0,4 ha.

Działka nie jest objęta ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Rysunek 6 Obszar opracowania na tle ortofotomapy

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

Wprowadzenie nowej zabudowy na tym terenie doprowadzi do nieznacznych przekształceń powierzchni ziemi – teren wskazany pod zainwestowanie jest względnie korzystny pod względem hipsometrii i warunków gruntowych. Nastąpić może niwelacja terenu związana z jego wyrównywaniem, wykonane będą wykopy pod budynki i budowle, urządzenia infrastruktury technicznej oraz dojazdy do budynków, częściowo przykryta zostanie powierzchnia ziemi nieprzepuszczalnymi materiałami, w efekcie czego nastąpi również likwidacja pokrywy glebowej pod realizowanymi obiektami oraz ubytek istniejących terenów biologicznie czynnych - agrocenoz. Potencjalne niebezpieczeństwo będzie dotyczyło także zanieczyszczenia wód gruntowych nieczystościami biologicznymi, jeśli nie zostanie zrealizowana sieć kanalizacji sanitarnej. Ten fragment miejscowości położony jest poza granicami aglomeracji ściekowej.

Rysunek 7 Obszar opracowania – widok z drogi (ul. Turystycznej)

Źródło: Google Maps

Tab.1 Oddziaływanie projektowanych terenów zabudowy na poszczególne komponenty środowiska

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	- Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o nieznacznym stopniu oddziaływania. Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń planu reprezentowane będą przez: • nieznaczne zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (ze względu na charakter oddziaływania i wielkość inwestycji); • przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy oraz wyrównanie terenu pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia technicznego); • likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji osadniczej. Ze względu na względnie korzystne warunki hipsometryczne, gruntowe i fizjograficzne części działki, na której jest planowana zabudowa oddziaływania te będą znikome. Jedynie wielkość powierzchni wskazanych pod zabudowę może w pewnym stopniu zwiększać stopień oddziaływań (w przypadku jednoczesnego prowadzenia robót budowlanych na całym obszarze – np. w systemie deweloperskim). Podczas wykonywania prac budowlanych i eksploatacji terenów zabudowy należy zapewnić ochronę przed erozją gleby. Plan miejscowy wskazuje względnie niski udział powierzchni zabudowy (30%), co powinno ograniczyć przekształcenia na większości powierzchni terenu ograniczonego liniami zabudowy. Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej ustalono na 40%, co pozwala na umiarkowaną intensywność

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
wody powierzchniowe i podziemne	zabudowy. - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o znikomym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i niewielkim stopniu oddziaływania. Plan miejscowy zakłada zapewnienie odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej. W okresie przejściowym, do czasu realizacji gminnego systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się możliwość zastosowania indywidualnych systemów gromadzenia ścieków – oczyszczalni ścieków oraz zbiorników na ścieki jako rozwiązań tymczasowych. Zastosowanie zbiorczej kanalizacji sanitarnej oraz właściwa gospodarka ściekowa (systematyczne opróżnianie zbiorników, stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków), nie będzie powodować zanieczyszczenia wód gruntowych oraz powierzchniowych i podziemnych położonych w otoczeniu zabudowy wsi. Ustalenia planu przewidują zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową na teren własnej działki, a w przypadku terenów utwardzonych o nieprzepuszczalnej warstwie, służących obsłudze komunikacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym wprowadza się obowiązek ich podczyszczania. Zagrożenie dla zbiorników wód podziemnych (GZWP) nie powinno wystąpić ze względu na niewielką skalę zainwestowania oraz przyjęcie zasady, że zapewnione będzie właściwe funkcjonowanie wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód deszczowych, także tych, które będą bezpośrednio spływać do gruntu lub zlokalizowanych w sąsiedztwie bezimiennych małych rowów lub cieków oraz obszarów wodno – błotnych – jak w centralnej części działki. Te wody powierzchniowe mogą być zatem teoretycznie odbiornikiem zanieczyszczeń z terenu objętego planem i dalej zanieczyszczenia te mogą przesiąkać w niższe warstwy ziemi, aż do warstw wodonośnych. Projekt planu zakłada segregację odpadów i ich utylizację zgodnie z przepisami odrębnymi. Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne programy gospodarki odpadami właściwe terenowo. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.
krajobraz	Lokalizacja nowych obiektów budowlanych spowoduje niewielką dalszą intensyfikację antropizacji krajobrazu, ponieważ nowej zabudowie (w ramach nowego przeznaczenia) podlegać będzie względnie duży teren dotąd niezabudowany, położony w nieco dalszym sąsiedztwie od istniejących zabudowań lub terenów wskazanych do zainwestowania. Ustalenia planu miejscowego wskazują zasady ochrony krajobrazu kulturowego (poprzez między innymi zakazy i nakazy stosowania odpowiednich materiałów budowlanych, formy zabudowy, w tym kształtu, geometrii i kolorystyki dachów, ustalenia linii zabudowy). Zabudowa powinna być odpowiednio wkomponowana w istniejącą strukturę przestrzenną miejscowości oraz zabudowy sąsiedniej. Poza tym działka położona jest w strefie ochrony ruralistycznego układu wsi co powinno wpływać na większą dbałość o sposób zainwestowania oraz walory architektoniczne zabudowy. Plan miejscowy zaleca wprowadzenie rodzimej zieleni towarzyszącej, co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia. Ponadto najbardziej atrakcyjne pod względem krajobrazowym elementy struktury przestrzennej - zagłębienia terenowe, rowy melioracyjne powinny posiadać obudowę biologiczną i zaleca się, by stanowiły powierzchnię biologicznie czynną – jako np. tereny rolne, otwarte.
zwierzęta	- Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie wywoła znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta, w tym gatunki

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	chronione na podstawie właściwych przepisów odrębnych – jeśli występowanie takich zostanie stwierdzone na etapie realizacji inwestycji – ale raczej siedliska takich są zlokalizowane w centralnej części opracowania (zagłębienie terenowe), która jest wyłączona spod zainwestowania. Zabudowa lokalizowana będzie poza miejscami potencjalnego występowania cennych gatunków zwierząt, czyli poza obszarami leśnymi, poza obszarami podmokłymi, w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych i zainwestowanych. Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w części utraci swoje siedliska oraz w części utracone mogą zostać obszary żerowania, bytowania, odpoczynku, raczej lęgu innych gatunków zwierząt wykorzystujących użytki zielone oraz grunty rolne. Prawdopodobnie wystąpi synantropizacja fauny, zwłaszcza pospolitych gatunków ptaków /typowych dla terenów zabudowanych pojawiania się gatunków towarzyszących człowiekowi - np. skowronek, mazurek, kos, przy jednoczesnym wypieraniu gatunków bardziej płochliwych/, owadów, ssaków, drobnych gryzoni, tym bardziej w przypadku wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej lub usługowej.
rośliny	- Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych - wskazuje się zachowanie wskaźnika terenów „zielonych” na poziomie nie mniej niż 40% pow. działki. W celu ochrony naturalnych zbiorowisk roślinnych, typowych dla lokalnego krajobrazu plan zaleca stosowanie rodzimej zieleni wysokiej oraz zaleca się dodatkowo realizację przepuszczalnych nawierzchni dojazdów i miejsc postojowych. Dodatkowo powinno się wskazać realizację drzew i krzewów, szczególnie na granicy terenów wskazanych do zainwestowania i „otwartych”. Ze względu na prowadzoną wcześniej gospodarkę rolną w tym rejonie należy uznać, że teren jest przekształcony – nie stanowi na pewno siedlisk naturalnych. Istniejące na terenie cenne zbiorowiska – zagłębienie terenowe, zadrzewienia – nie będą objęte przekształceniami.
powietrze atmosferyczne i klimat	- Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, nieznaczące i ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych). Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo. Zmniejszenie tych oddziaływań można osiągnąć przez wygrodzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp. Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą głównie źródła ciepła projektowanych obiektów mieszkalnych/usługowych. Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne, dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery. Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy nie będą miały wpływu na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia komunikacyjnego – ze względu na niewielki obszar

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	realizacji inwestycji. Planowana zabudowa, ze względu na ukształtowanie terenu, niską intensywność, otoczenie, nie powinna wpłynąć na zmniejszenie przewietrzania terenu. Klimat – bez znaczącego wpływu.
różnorodność biologiczna	Analizując prognozowane oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska można stwierdzić, że przy bezawaryjnym funkcjonowaniu projektowanego przedsięwzięcia oraz prowadzeniu go zgodnie z wymogami ochrony środowiska, inwestycje te nie będą ujemnie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i nie zaburzają harmonii przyrodniczej istniejącej pomiędzy nimi. Najcenniejsze pod względem przyrodniczym fragmenty obszaru opracowania zostają zachowane w swoim dotychczasowym użytkowaniu – są wyłączone spod zainwestowania. Korzystnym czynnikiem byłoby zalecenie wprowadzenia rodzimych gatunków zieleni, które nie będą kolidowały z charakterystycznym morenowym krajobrazem okolicy oraz maksymalne możliwe zmniejszenie zasięgu terenów zabudowy wraz z realizacją zieleni od strony dróg, przy granicy terenu zainwestowanego.
klimat akustyczny	Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych. Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych. Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą: • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami mieszkalnymi i usługowymi (bardzo nieznaczące); • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów (bardzo nieznaczące). • hałas pochodzący z okolic – np. z rejonu zabudowanej części Linii. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).
dobra kultury	Brak oddziaływań, przy zachowaniu zasad wynikających z lokalizacji w strefie ekspozycji układu ruralistycznego wsi.
zdrowie i życie ludzi	W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Jednocześnie wzrost liczby mieszkańców będzie na tyle niewielki, że uznać należy brak widocznego wpływu w tym zakresie. Oczywiście jest, że zawsze zwiększenie liczby mieszkańców tego terenu, zwiększenie intensywności zabudowy spowodują: • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych, • trwała zmiana fizjonomii terenu; • subiektywne negatywne/pozytywne odczucia związane z zmianami krajobrazu. Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.

7.2 Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

Projekt planu miejscowego nie przewiduje budowy nowych dróg innych niż stanowiące dojazdy i dojścia do zabudowy. Plan nie wskazuje również realizacji nowych magistralnych sieci uzbrojenia terenu, ale konieczna będzie realizacja sieci i przyłączy do projektowanej zabudowy – zazwyczaj sieci takie będą prowadzone w pasach drogowych lub przez tereny wskazane do zainwestowania. Realizacja układu komunikacyjnego do obsługi terenów inwestycyjnych w granicach planu oraz przyłączy infrastruktury technicznej nie powinna w znaczący sposób oddziaływać na środowisko, jak również nie wskazuje się, aby oddziaływania te pod względem rodzaju i intensywności odbiegały od oddziaływań związanych z rozwojem nowej zabudowy. Ewentualne oddziaływania realizacji tych inwestycji będą zbieżne z oddziaływaniami opisanymi w rozdz. 7.1 – będą dotyczyły przede wszystkim okresowych (ograniczonych w czasie) oddziaływań na powierzchnię ziemi, ew. wody gruntowe.

7.3 Prognozowany wpływ na obszary chronione

Ustalenia planu miejscowego dla terenów objętych ochroną powinny być zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony przyrody i wynikającymi z nich przepisami szczegółowymi na poziomie regionalnym i lokalnym. Obszar opracowania położony jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Głównym celem powołania otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego jest ochrona przed zagrożeniami zewnętrznymi, wynikającymi z działalności człowieka. Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w żaden sposób na komponenty środowiska istotne dla ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny. Skala i sposób zainwestowania nie wprowadzają do środowiska zagrożeń ani nie wywołują oddziaływań istotnych dla jakości komponentów środowiska przyrodniczego. Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje degradacji lub zniszczenia cennych ekosystemów oraz zbiorowisk roślinnych lub stanowisk fauny. Obszary takie są zlokalizowane poza granicami planu miejscowego lub nie są objęte zainwestowaniem – pozostawione jako tereny rolne/leśne. Cele ochrony Parku powinny zostać zachowane w pełni. Projektowana inwestycja nie stanowi ponadto przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Specyfika rzeźby terenu, charakterystyka fitocenozy gatunków fauny i flory, spójność przestrzenna ekosystemów, walory krajobrazowe nie powinny zostać zachwiane poprzez realizację projektowanych funkcji.

Obszar opracowania jest zlokalizowany poza granicami chronionych użytków rolnych i leśnych oraz poza siedliskami przyrodniczymi o ponadprzeciętnych cechach ekologicznych.

Obszar opracowania, poprzez proponowane formy zainwestowania, nie określa ram dla lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

8 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

W projekcie planu miejscowego zawarto ustalenia, które mają na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu (przyczone w rozdz. 7 niniejszej prognozy). Ponadto, poza już określonymi sposobami można wskazać kilka

dodatkowych, które w jeszcze większym stopniu zagwarantują ochronę środowiska przyrodniczego i w jeszcze większym stopniu przyczynią się do zachowania równowagi przyrodniczej w okolicy:

- budowę, rozbudowę i systematyczną modernizację sieci kanalizacyjnej i wodociągowej;
- zapewnienie ochrony siedlisk i stanowisk gatunków fauny i flory zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej – jeśli ich występowanie zostanie stwierdzone – szczególnie w rejonie rowu melioracyjnego;
- w trakcie prowadzenia prac budowlanych nie zabijanie zwierząt, które dostały się do wykopu, lecz umożliwienie im bezstresowe opuszczenie wykopu;
- stosowanie naturalnych materiałów budowlanych, które ograniczają dysharmonię krajobrazu, nieprzekraczanie ustalonych wysokości budynków;
- indywidualne podejście do architektury zabudowy, w nawiązaniu do dziedzictwa kulturowego regionu i wytycznych konserwatorskich dla obszarów chronionych przepisami prawa oraz ze względu na niestandardowe ukształtowanie terenu;
- zastosowanie takich rozwiązań technologicznych na etapie budowy inwestycji, które spowodują, iż nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska i standardy emisyjne;
- preferowanie w budownictwie materiałów energooszczędnych,
- stosowanie ekologicznych rozwiązań w budownictwie oraz w realizacji infrastruktury technicznej.
- zabezpieczenie terenu budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu;
- stosowanie się do przepisów BHP.

Wyżej wskazane rozwiązania mają na celu uszczegółowienie zasad określonych planem miejscowym i ich uzupełnienie, których efektem będzie ograniczenie potencjalnego negatywnego oddziaływania na środowisko.

9 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

9.1 Poziom międzynarodowy i krajowy

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska do roku 2030 formułuje VIII Program Działań Wspólnoty (8. EAP) w zakresie środowiska (Decyzja Nr 2022/591 Parlamentu Europejskiego z dn. 6 kwietnia 2022 r. Podstawę osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Agendzie 2030 ONZ i jej celach zrównoważonego rozwoju i powinien być dostosowany do celów porozumienia paryskiego, konwencji z Rio i innych stosownych umów międzynarodowych. 8.EAP umożliwia systemową transformację w kierunku gospodarki Unii, która zapewni dobrostan z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety i której wzrost będzie miał charakter regeneracyjny, a także powinien sprawić, by transformacja ekologiczna została przeprowadzona w sposób sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu, jednocześnie przyczyniając się do zmniejszenia nierówności. Ponadto, w celu ochrony klimatu oraz zrównoważonego wykorzystania energii zadania w skali europejskiej zawarto

w dokumencie pt.: „Strategia Europa 2020”. Określił on ograniczenie emisji gazów i pyłów, wzrost udziału energii odnawialnej i efektywności energetycznej. Poza tym 8.EAP jest ściśle powiązana z dokumentem przyjętym komunikatem z dnia 1 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład”, stanowiącym nową strategię na rzecz wzrostu w kierunku dwójakiej transformacji - ekologicznej i cyfrowej, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w obrębie zrównoważonej, konkurencyjnej, neutralnej dla klimatu i zasobooszczędnej gospodarki, a także ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii przy jednoczesnym podnoszeniu jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń. 8.EAP powinien wspierać cele Europejskiego Zielonego Ładu zgodnie z długoterminowym celem, by najpóźniej do 2050 r. cieszyć się dobrą jakością życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety, jak zostało to już określone w 7.EAP.

8. EAP ma sześć wzajemnie powiązanych tematycznych celów priorytetowych na okres do 31 grudnia 2030 r. z zakresu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, wzmacnianiu i uwzględnianiu zdolności przystosowawczych wzmacnianiu odporności i adaptacji oraz ograniczaniu podatności środowiska, społeczeństwa i wszystkich sektorów gospodarki na zmianę klimatu, dążenie do gospodarki dobrobytu, dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, ochrona, zachowanie i przywrócenie różnorodności biologicznej w środowisku lądowym i morskim oraz różnorodności biologicznej wód śródlądowych na obszarach chronionych i poza nimi, promowanie środowiskowych aspektów zrównoważoności i znaczne ograniczenie największych presji środowiskowych i klimatycznych.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasadę tę uwzględnia Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030, która opisuje najważniejsze działania na rzecz ochrony środowiska i przyrody w celach 7, 8 i 9. Dokumentami strategicznymi, które są implantowane na poziom lokalny (w tym na założenia planowania przestrzennego w gminie) jest ponadto między innymi: Strategia „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko”, Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020, Polityka energetyczna Polski do 2030 r., Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do roku 2030), programy operacyjne UE.

Wymienione dokumenty strategiczne uwzględniają zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych, jak:

- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno (1979);
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych, mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (1975), ze zmianami wprowadzonymi w Paryżu (1982) i Reginie (1987);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro (1992);
- Konwencja Helsińska o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (1992);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, wraz z Protokołem (1997).

Obok wyżej wymienionych, ważne cele ekologiczne zapisane zostały w:

- innych dokumentach międzynarodowych:

- Europejska Konwencja krajobrazowa;
- Karta Lipska na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich.
- dokumentach UE:
 - Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej;
 - Agenda 21.

9.2 Poziom regionalny i lokalny

„Program Ochrony Środowiska dla powiatu wejherowskiego” został opracowany w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie środowiska i obejmuje poszczególne komponenty środowiska zlokalizowane na obszarze powiatu. Został opracowany na lata 2024 – 2027 z perspektywą do 2031. Nadrzędny cel programu sformułowano następująco: „Osiągnięcie zrównoważonego i trwałego rozwoju Powiatu Wejherowskiego poprzez: poprawę stanu środowiska przyrodniczego, zachowanie jego istotnych walorów, rozwój infrastruktury ochrony środowiska, utrzymanie ładu przestrzennego”. Dla tego celu określono priorytety ekologiczne, uwzględniające kryteria wybranymi w oparciu o diagnozę stanu poszczególnych komponentów środowiska na obszarze powiatu, uwarunkowania zewnętrzne (obowiązujące akty prawne) i wewnętrzne, a także inne wymagania w zakresie jakości środowiska:

- Priorytet 1: Poprawa jakości wód powierzchniowych i ochrona wód podziemnych.
- Priorytet 2: Osiągnięcie wymaganych standardów jakości powietrza atmosferycznego.
- Priorytet 3: Ograniczenie uciążliwości hałasu, w tym komunikacyjnego.
- Priorytet 4: Zapobieganie degradacji powierzchni ziemi.
- Priorytet 5: Ochrona terenów cennych przyrodniczo.
- Priorytet 6: Podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa Powiatu poprzez zintegrowany system edukacji ekologicznej

Na tej podstawie określono kierunki działań systemowych i cele strategiczne realizacji Programu. Analiza tych kierunków pozwala stwierdzić, że ustalenia planu miejscowego wpisują i uwzględniają zasady określone Programem, jak również uwzględnia przytoczone powyżej priorytety.

Dokumentem implementującym założenia powyższych strategii jest „Program ochrony środowiska dla gminy Linia na lata 2020 – 2023 z perspektywą do roku 2027”, którego celem nadrzędnym jest „zrównoważony rozwój gminy Linia i zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców w czystym i bezpiecznym otoczeniu poprzez poprawę jakości środowiska oraz zachowanie istniejących walorów przyrodniczych”.

Na tej podstawie określono cele i kierunki interwencji oraz poszczególne zadania. Delimitowano kilkadziesiąt takich zadań, z których duża część bezpośrednio i pośrednio odnosi się do zagadnień poruszonych w niniejszej prognozie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument planistyczny o lokalnym znaczeniu. Przy sporządzaniu projektu planu miejscowego miały zastosowanie m.in. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

10 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W zagospodarowaniu terenów powinno się mieć na uwadze przede wszystkim wrażliwość wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych na zanieczyszczenia (pochodzące z użytkowania zabudowy i terenów komunikacji). Obecnie zidentyfikowanymi potencjalnymi zagrożeniami dla jakości poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania są:

- ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchni ziemi przez użytkowanie rolnicze, zabudowę mieszkaniową i zagrodową, które nie są wyposażone w odpowiednie systemy infrastruktury technicznej, w tym sprawną kanalizację sanitarną;
- degradacja gleb i form terenu;
- zanik stref buforowych wokół najbardziej cennych siedlisk przyrodniczych, fragmentacja krajobrazu;
- nadmierny spływ biogenów (azotu i fosforu) z pól uprawnych prowadzi do zarastania zbiorników, zakwitów toksycznego fitoplanktonu i wymierania ichtiofauny;

Realizacja inwestycji zgodnie z wytycznymi zawartymi w planie miejscowym nie powinna spowodować konfliktów natury ekologicznej. Te, które zostały wskazane należy uznać za potencjalne (niezidentyfikowane wprost – niepotwierdzone) i nieznaczące.

Reasumując, realizacja projektu planu miejscowego nie wprowadzi do środowiska znaczących niekorzystnych zmian. Te, które potencjalnie mogą wystąpić będą nieznaczne i typowe dla nowego zainwestowania. Mogą również wpisywać się i pogłębiać zidentyfikowane zagrożenia dla jakości poszczególnych komponentów środowiska. Niemniej, na tyle ile to jest możliwe, ustalenia planu w sposób dostateczny zabezpieczają istniejące komponenty środowiska przyrodniczego w prawnych obszarowych formach ochrony przyrody, jak również prowadzą do minimalizacji negatywnych potencjalnych oddziaływań.

11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI JEGO USTALEŃ

W przypadku braku uchwalenia planu miejscowego nie nastąpią żadne negatywne zmiany w strukturze przyrodniczej obszaru. Istniejące oddziaływania wewnętrzne i zewnętrzne będą nadal odczuwalne, a ich natężenie pozostanie na takim samym poziomie (w porównaniu do ustaleń projektu zmiany planu miejscowego). Obszar nie jest przesądzony planistycznie, co wpływa na ograniczone możliwości zainwestowania działki. Brak uchwalenia planu oznaczałby utrzymanie rolniczego charakteru terenu, ale jednocześnie uniemożliwiłby realizację zaplanowanej polityki rozwoju wsi i usług turystycznych.

Wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany

będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji. Źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy dopuszczonych w planie miejscowym przedsięwzięć, kontroli okresowej lub stałej powinny podlegać:

- zasięg przestrzenny „placów budów” oraz dojazdów placów budów;
- wpływ prac budowlanych oraz użytkowania zabudowy na warunki gruntowe i akustyczne;
- wpływ prac budowlanych na istniejące elementy środowiska przyrodniczego;
- sposób postępowania z odpadami oraz funkcjonowanie zaplecza socjalnego placu budowy.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień planu miejscowego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- 1) oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- 2) przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, wyposażenia w infrastrukturę techniczną, prawidłowej gospodarki wodno – ściekowej.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- ✓ w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- ✓ w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska (Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska),
- ✓ w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji planu i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń planu miejscowego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji jego ustaleń, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Szczególnie powinno to dotyczyć zapewnienia prawidłowej gospodarki w zakresie odprowadzania ścieków.

12 ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń planu nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala zagospodarowania zaproponowana w dokumencie ma charakter lokalny.

13 CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Na etapie sporządzania projektu planu miejscowego, ze względu na zasięg przestrzenny inwestycji, jej charakter i funkcję nie było konieczności i możliwości rozważania wielu różnych wariantów rozwiązań wewnętrznych, alternatywnych. Zespół urbanistyczny i środowiskowy konsultowały ze sobą wprowadzone zapisy i ustalenia. Wobec czego propozycje innego brzmienia niektórych zapisów niż w analizowanych projektach – „zapisy alternatywne” - przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu i w związku z tym nie zostały ujęte w niniejszym opracowaniu. Jedyne, jak się wydaje, rozwiązaniem alternatywnym w tym przypadku jest pozostawienie terenów w dotychczasowym użytkowaniu.

14 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby sporządzenia miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu obrębu geodezyjnego Linia, w rejonie ulicy Turystycznej jest ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.).

Na wstępie opracowania podane zostały podstawy prawne i wykorzystane dokumenty, cel, zakres tematyczny i metodyka opracowania prognozy. Przedstawiono charakterystykę obszaru opracowania, skupiając się na jego położeniu oraz przedstawieniu podstawowych informacji dotyczących uwarunkowań przestrzennych i infrastruktury technicznej. Opisano stan, funkcjonowanie oraz istniejące problemy środowiska gminy z wyodrębnieniem terenów znajdujących się w granicach opracowania. Jako podstawowe elementy oceny przyjęto rzeźbę terenu, geomorfologię, warunki klimatyczne, gleby, wody powierzchniowe i podziemne, złoża kopalin; faunę i florę. Opisano formy ochrony przyrody występujące na terenie opracowania oraz w jego najbliższej okolicy.

Następnie dokonano diagnozy stanu i funkcjonowania środowiska. W rozdziale tym oceniono stan środowiska oraz występujące zagrożenia, a także opisano odporność środowiska na degradację. Kolejnym etapem prognozy było opisanie projektowanej struktury przestrzennej wraz z powiązanymi z nim innymi dokumentami planistycznymi.

Zasadniczą częścią prognozy jest ocena skutków środowiskowych realizacji ustaleń planu miejscowego, w związku z przeznaczeniem tego obszaru pod funkcje związane zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz adaptacją istniejącej struktury przestrzennej (rolnej i leśnej) w głębi działki. Nowym zainwestowaniem objęto ok. 1 ha, co stanowi 67% całego obszaru objętego planem. Obszar objęty planem miejscowym charakteryzuje się względnie korzystnymi warunkami fizjograficznymi, przestrzennymi i przyrodniczymi. Jest zatem predestynowany do pełnienia takiej funkcji. Nie stanowi obszaru o ponadprzeciętnych walorach przyrodniczych, jest położony poza użytkami leśnymi oraz w większej odległości od wód powierzchniowych o znaczeniu ekologicznym,

krajobrazowym, gospodarczym. Do obszaru opracowania zapewniony jest dojazd z istniejących ciągów komunikacyjnych jak również możliwa jest realizacja podstawowej infrastruktury technicznej - wymaga rozbudowy lub modernizacji istniejącej. W opracowaniu przeanalizowano potencjalne skutki środowiskowe wynikające z istniejącego i projektowanego przeznaczenia terenów, wpływ ustaleń dokumentu na obszary chronione (otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego) oraz dokonano oceny skutków realizacji przedstawionych ustaleń planu miejscowego na poszczególne składowe środowiska. Podczas analizy dokumentu nie stwierdzono jednak ryzyka wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na żadne z badanych komponentów środowiska przyrodniczego. Sposób proponowanego zagospodarowania terenu zachowuje walory środowiska w kontekście całego rejonu opracowania. Zainwestowanie nie wpłynie na pogorszenie walorów krajobrazowych okolicy, nieznacznie ograniczy powierzchnię biologicznie czynną oraz spowoduje przekształcenia części powierzchni ziemi – dotąd rolnej. Sposób zagospodarowania nie wpłynie również na powstanie uciążliwości i oddziaływań na prawne formy ochrony przyrody oraz zasadniczo również na lokalną ośnowę ekologiczną.

Kolejne rozdziały dotyczyły rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko; celów ochrony środowiska oraz sposobów, w jakich te cele i problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. Opisano potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia dokumentu planistycznego, a także przewidywane metody analizy skutków realizacji jego ustaleń oraz częstotliwość jej przeprowadzania. Kolejny etap polegał na opisaniu oddziaływań transgranicznych na środowisko oraz na przedstawieniu rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2024 poz. 1112 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Arkadiusz Smider